

Η ΑΜΠΕΛΟΣ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΥΛΙΣΕΩΣ

ΚΟΝΙΑΚ

Σ. και Η. και Α. ΜΕΤΑΞΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Προμηθευται της Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
της Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου
και της Α. Μ. τοῦ Βασιλέως της Σερβίας

Τὸ μόνον προϊόν τοῦ εἶδους του τὸ χαῖρον παγ-
κόσμιον φήμη, ἀπόδειξις ἀψευδῆς τὰ 7 Βασιλικά
παράσημα και τιμητικαὶ διακρίσεις 7 και τὰ
35 ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ 35

και τελευταίως τὸ αὐτ. παράσημον Ὀσμανιᾶ δ' τάξεως
Γενικὸν Γραφεῖον δι' ἄλλην τὴν Τουρκίαν
9—Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαλατὰ—9
ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γεν. ἀντιπροσώπου και πληρεξουσίου
κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΑΓΙΑΝΝΗ

ΣΗΜ. Ἡ ἑκτακτος ὑπόληψις, ἣς ἀπολαύει δικαίως τὸ ἀγνόν
πρόϊον τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἐργοστασίου τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΤΑΞΑ

παρεκίνησε πολλοὺς ν' ἀλλάξωσι και τὰ ὀνόματά των και ν' αὐτοκληθῶσι Μεταξάδες. Ἐπειδὴ δὲ
ἀνεφάνησαν συνομιλεύματα (δῆθεν τῶν κωνιάκ) ψευτομεταξάδων τούτων, πρὸς ἀποφυγὴν παρα-
καλοῦνται οἱ κ. κ. καταναλωταὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἐναντιφιάλην μὲ ταινίαν φέρουσαν πιστοποιήσιν
τουρκιστί, ἑλληνιστί και γαλλιστί, περὶ τῆς ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΟΣ τοῦ ΚΟΝΙΑΚ ἡμῶν τοῦ χημι-
κοῦ τῶν ἀνακτόρων Κ. Α. ΣΥΓΓΡΟΥ ὡς και τὰς σφραγίδας και τὴν ὑπογραφήν του. Ἡ ταινία
ἄρχεται ἀνωθεν τῆς ἐτικέτας, φθάνει μέχρι τοῦ λαιμοῦ τῆς φιάλης, καλύπτει τὸ καψύλιον και εἶναι
τριγυρισμένη μὲ ἑτέραν ταινίαν, φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν μας.

Ζητεῖτε λοιπὸν πανταχοῦ τὸ πανομοιότυπον τῆς ἐναντιφιάλης
και ἐφιστᾶτε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν ὑπογραφῶν.

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ἀνωθε προϊόν εἰς τὰς οἰκογενεῖας.

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ

Ἐν Κων)πόλει 10 Ἰουνίου 1904

ΑΡΙΘ. 6

ΒΟΛΠΟΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ
ΤΗ. ΕΥΤΕΝΕΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ. ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ παιδικῆς ἡλικίας (ὑπὸ Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ ἰατροῦ).—Βραβίξ. πῆλιξ
(ὑπὸ ΜΑΡΙΝΟΥ ΣΙΓΟΥΡΟΥ).—Μία κεφαλὴ Παρθένου δ' ἡγ. (ὑπὸ ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΕΥ-
ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ).—Ἡ ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ Καλλιτεχνικῆ Ἐκθεσῆς.—Μηλιζὰ
καριδιζὰ, ποίημα (ὑπὸ ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ).—Λουσιμαὼρ ὁ κυφός, ἱρλανδικὴ
παράδοσις (ὑπὸ Κ. ΦΩΤΙΑΔΟΥ).—Σκέψεις περὶ τοῦ προορισμοῦ τῶν γυναικῶν
(ὑπὸ Σ. ΚΟΝΤΟΘΑΝΑΣΗ καθηγητοῦ).—Τὸ σκίεφος ἐπὶ τοῦ Νεῖλου, (ὑπὸ Θ.
ΚΥΠΡΑΙΟΥ).—Εἰς ποιήτριαν, ποίημα (ὑπὸ ΛΑΥΟΣ).—Οἰκειακὸν τμήμα: Μαγει-
ρικὴ (ὑπὸ ΑΓΛ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ).—Πνευματικὴ κίνησις.—Εὐτράπελα. Ἐπιστο-
λικὸς φάκελλος.

Διευθύνται { ΚΟΡΝΗΛΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ Γαλατᾶ Κουρσοῦμ-Χάν ἀρ. 23

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

είκοσαετής επίτευχία

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ και ΕΦΑΡΜΟΓΗ τεχνητών οδόντων μετ' άπαραμείλλου επίτευχίας, κατὰ τὰ νεώτερα, τελειότερα και ασφαλέστερα συστήματα.—ΘΕΡΑΠΕΙΑ ριζική τῶν πασχόντων οδόντων εὐλῶν δυσοσμίας και οίουδήποτε νοσήματος τοῦ στόματος.—ΕΚΡΙΣΘΙΣ τῶν σπητότων οδόντων εἰς ριζῶν άνευ τοῦ παραμικροῦ πόνου, διὰ τῆς χρήσεως ανωδύνου ὑγροῦ.—ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἐκάστην και τὸ ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου οδοντοιατρεῖόν του. Τὴν Δευτέραν και Πέμπτην ἀπὸ τὰς 7—11 τουριστί), ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ἀνδρέα Μυριῶου οδὸς Οὐζοῦν Τσαρσῆ-Μπασῆ, ἀρ. 307—309

ΔΕΡΜΟΦΙΛΟΝ

βραβευθὲν ἐν τῇ δευτέρῃ ἐκθέσει Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Ρ. τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας

Ἄπαντες γνωρίζομεν ποσον τὰ εἰς νεάζοντα χαρίεντα πρόσωπα παραγόμενα ἐξανθήματα και ρήγματα καταστρέφουσι τὴν φυσικὴν τρυφερότητα τοῦ προσώπου. Οἱ νέοι και πρό πάντων και νεαί, περὶ πολλοὺ ποιοῦνται τὴν διαφύλαξιν τῆς φυσικῆς τρυφερότητος τοῦ σώματος αὐτῶν φροντίζοντες δι' αὐτὴν ὅσον φροντίζουν και διὰ τὴν σωματικὴν εὐεξίαν. Καὶ ἀληθῶς, ἂν και τὸ ἔχειν πρόσωπον ὡραῖον και σῶμα τρυφερόν. εἶναι δῶρον τῆς φύσεως και τὸ προσπαθεῖν ὅμως διὰ τὴν διαφύλαξιν και προαγωγήν τῆς ὡραιότητος εἶναι ἀποτέλεσμα φιλοκαλίας και ὑγιεινῆς ἀνάγκης. Ἡ μαλακὴ και τρυφερὰ ἐπίδερμις τοῦ προσώπου, ἐκτιθεμένη εἰς τὰ ὀριμέα ψύχη, τὰς χιόνας και τοὺς ἀνέμους τοῦ χειμῶνος, εἰς τὴν φλογερὰν θερμοκρασίαν και κόνιν τοῦ θέρους και εἰς ἑτέρας ἐπιδράσεις φυσικῶν φαινομένων, σκληρύνεται και διαρρήγνυται, προσλαμβάνει ἰσχύρον χρώμα και θέαν ἐρρυτιδωμένην και δυσάρεστον. Αὐτὴ ἡ κατάσταση ἐκτὸς τῆς δυσάρεστου ἐπιδράσεως τῆς ἐπὶ τῆς φυσικῆς χάριτος τοῦ προσώπου, παράγει φλογώσεις, αἵτινες ἐνοχλοῦσι τὸν ἄνθρωπον εἰς ὑπέρτατον βαθμόν. Ἄν και ὑπάρχουσι πολλαὶ ἀλοιφαί, ἔλαια και ὀρυζοκόνοις διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν τοιούτων φλογώσεων, καθὼς παραδέχονται οἱ δοκιμάσαντες αὐτά, μερικῶν μὲν ἡ ἐπίδρασις εἶναι προσωρινή, ἄλλα δε ἀπεδείχθησαν ἀνθυγιεινά. Συνελόντι εἰπεῖν μέχρι τῆς σήμερον δὲν ὑπῆρχε παρασκευασμα φαρμακευτικὸν ἐλεύθερον πάσης καυστικῆς ἐπιδράσεως, ἐξαιρέτων και προλαμβάνον πᾶσαν δερματολογικὴν πάθησιν τοῦ προσώπου. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ «Δερμόφιλον», ἔργον περιφανῆς τῆς ἐπιστήμης και τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης και καρπὸς βαθείας και διαρκούς παρηγήσεως και ἐξετάσεως, εἶναι φάρμακον παρέχον τρυφερότητα και κατέχον ἀπάσας τὰς προρρηθείσας θεραπευτικὰς ιδιότητας. Τὸ ἀπαραμείλλον τοῦτο φάρμακον ἐξαιλεῖται ὀλοτελῶς και ριζικῶς τὰ ρήγματα και τὰς ρυτίδας τὰς παραγόμενας ἐπὶ τῶν θηλῶν τῶν μαστῶν, τὰς ρυτίδας τὰ ἐξανθήματα και τὰς φλογώσεις τοῦ προσώπου και τὰς κηλίδας τὰς παρατηρουμένας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν ὀργάνων τοῦ προσώπου, παρέχει τρυφερότητα εἰς τὴν ἐπίδερμίδα και χρώμα ὡραῖον, διαφανές, ἔχον τὴν φυσικὴν λευκότητα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός. Τὸ «Δερμόφιλον» κατέχει και εὐωδίαν λίαν εὐχάριστον και ὡς προλαμβάνον πᾶσαν πάθησιν τῆς ἐπίδερμίδος, εἶναι κατάλληλον και διὰ διαρκὴ χρῆσιν. Τρόπος χρήσεως: Διὰ τὰ ἐξανθήματα και τὰ τοιούτου εἶδους οἰδήματα τῆς ἐπίδερμίδος ἀλειφετα διὰ σπόγγου ἢ διὰ τῆς παλάμης τῆς χειρός. Μετὰ τὸ ξυράρισμα τοῦ προσώπου, ἀντὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑδάτων τῆς «Κολωνίας», ἄτινα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ παρά καθαρὸν οἶνον πν ευιὺπὸ μα, διαφόρους ἐπόψεις εἶναι προτιμότερα ἢ χρῆσις τοῦ «Δερμοφίλου», ὅπερ, ἐκτὸς τῆς ἀντισηπτικῆς αὐτοῦ ιδιότητος οὐδεμίαν καυστικὴν ιδιότητα ἔχει. Διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν κηλίδων, και τοῦ μελαψοῦ χρώματος τοῦ παραγόμενου ἐξ ἡλιακῆς ἐπιδράσεως, ἀρκεῖ τὸ «Δερμόφιλον» διὰ τουλπανίου ἐλαφρῶς τριβόμενον ἐπὶ τοῦ προσώπου. Ὅταν διαρκῶς κάμνη τις χρῆσιν τοῦ «Δερμοφίλου» ἀρκεῖ νὰ ὑγραίνεται τὸ πρόσωπον δι' αὐτοῦ. Διὰ ἀναμιξεως δύο κοχλιαρίων τοῦ καφέ ἐκ τοῦ «Δερμοφίλου» ἐντὸς ἡμίσεως ποτηρίου ὑδάτος παράγεται ἀντισηπτικὸν φάρμακον, ὅπερ καθαρίζει και λευκαίνει τοὺς οδόντας. Τὸ ρηθὲν μίγμα τοῦ «Δερμοφίλου» λαμβανόμενον ὡς γαργάρα καθ' ἐκάστην πρωΐαν εἶναι προτιμότερον ὄλων τῶν οδοντοκόνων και οδοντοαλοιφῶν.

Μοναδικὴ ἀποθήκη και πώλησις: Φαρμακεῖον «ΧΑΜΑΗ» ἐν Πόλει οδὸς Βεζιρετζιλέρ, και ἐν Γαλατῇ κατάστημα μυροποιοῦ Ἰωσήφ «ΥΣΣΑΡ», οδὸς Γοῦνελ ἀριθ. 32

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

- Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γρ. 50
- Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις , 60
- Ἐν τῇ ξένη. φραγ. χρ. 15
- Ἐξάμηνιοι κατ' ἀναλογίαν.

Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Αἱ συνδρομαὶ προπληροῦνται ἐπὶ ἀποδείξει φερούση τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλου και τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἑτέρου τῶν Διευθυντῶν.

Πληρωμαὶ και αἰτίσεις ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Ὁ κρατῶν τὸ πρῶτον φύλλον λογίζεται συνδρομητής.

Διευθύνται: ΚΟΡΝΗΛΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ και ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

Ὁὐ πανομοι τὰς Χάριτας ταῖς Μοῦσαι συγκραταμην, ἡδίσταρ σύγγιαν. Ἐδρ. Ἡρ. Μαιν. Στ. 673—5

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ ἄχριοι ὄρας καθυστεροῦντες τὰς συνδρομαὶς τῶν εἰς τὴν Βοσπορίδα ὅπως θελήσωσι νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν διακανόνισιν τοῦ λ/θμοῦ τῶν πρὸς αὐτὴν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπείρους χρηματικὰς ἀνάγκας, αἵτινες καθ' ἐκάστην δὲν παύουσιν ἀνανεοῦμεναι ἐν τῇ διεκπεραιώσει τοιοῦτου ἔργου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

(Συνέχεια ἰδε προηγ. ἀριθ.)

Ἄλλὰ πλὴν τοῦ Ἴπποκράτους και οἱ μετ' αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχαιότητι διαπρέψαντες Ἕλληνας ἰατροὶ, ὡς Σωρῆνος ὁ Ἐφέσιος, Ἄρεταιος ὁ Καππαδόκης και Γαληνός, ὁ ἐκ Περγᾶμου και ἡ λοιπὴ πλειὰς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἰατρῶν μετ' ἴσης ἐπιμελείας ἐνησχολοῦντο περὶ τὰ νοσήματα τῶν παιδῶν. Καὶ ἐν θελήσωμεν δὲ νὰ προτάξωμεν τοῦ Σωρανοῦ Ἄρεταιὸν τὸν Καππαδόκην, ὅστις ἐν τοῖς σωζομένοις αὐτοῦ πραγματεύεται και περὶ τετάνου τῶν παιδῶν, περὶ διφθερικῆς κυνάγχης, περὶ χολέρας και εἰλεοῦ, περὶ τῶν κατὰ τὴν κύστιν οἰσίων παθῶν και λιθιάσεως, περὶ ἐξογκώσεως τοῦ σπλινός, περὶ ἰκτέρου και περὶ διαρροῶν τῶν παιδῶν, θέλομεν ἐξ ἀνάγκης σταθμεῦσαι πρὸ τοῦ Σωρανοῦ τοῦ Ἐφέσιου, τοῦ γεννηθέντος τῷ 138 και ζήσαντος ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Τραϊανοῦ μέχρι τοῦ 98 π. Χ. ἔτους, διότι οὗτος ποιεῖται εἰδικῶς ἐν ἰθίοις κεφαλαίοις λόγον περὶ τῆς τοῦ βρέφους ἐπιμελείας, περὶ τοῦ πῶς γνωρίζεται τὸ πρὸς ἀνατροφὴν ἐπιτήδεον, περὶ τοῦ πῶς ὀμφαλοτομητέον, περὶ ἀλισμοῦ, περὶ σπαραγνώσεως, περὶ τῆς τοῦ

βρέφους κατκλίσεως, περὶ ἐκλογῆς τιτθῆς, περὶ δοκιμασίας γάλακτος, περὶ τοῦ πῶς διακρίνεται τὴν τροφὴν, περὶ τοῦ τί ποιητέον σβεννυμένου τοῦ γάλακτος ἢ φθειρομένου ἢ λεπτυνομένου, περὶ λουτροῦ και τρίψεως τῶν βρεφῶν, περὶ τοῦ πῶς δεῖ και πότε δίδοναι τῷ βρέφει τὸν μαστόν, περὶ τῆς τοῦ ὀμφαλοῦ ἀποπτώσεως, περὶ τοῦ πότε και πῶς παραλυτέον, περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίζειν και περιπάτησιν ἀσκεῖν, περὶ τοῦ πότε και πῶς ἀπογαλακτιτέον τὸ βρέφος, περὶ ὀδοντοφυήσεως, περὶ φέγγονης κρισθμῶν, περὶ ἀφθῆς, περὶ ὀδαξήσου και ἐξανθημάτων, περὶ ροχμοῦ και βηχός κλπ. Ἐν τοῖς ἀνωτέρω κεφαλαίοις εὐρίσκει τις κανόνας ἰδίους και πολυτίμους συμβουλίας, ὧν και μέχρι σήμερον δύναται νὰ ἐπωφεληθῆται και ὄντως αἱ ἰδέαι αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν τὸ νεογνὸν ἐγεννήθη τέλειον και βιώσιμον, αἱ συστάσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκοπῆς τῆς ὀμφαλίδος και αἱ συμβουλαὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν σπαραγνώσιν και κατκλίσιν τοῦ βρέφους και ὡς πρὸς τὴν πρώτην αὐτοῦ τροφήν, εἶτι δὲ οἱ περὶ ἐκλογῆς τιτθῆς μεθοδικοὶ κανόνες μετ' αἰτιολογικῆς ἐξηγήσεως ἐκάστου αὐτῶν, συγκαταλέγουσι τὸν Σωρανόμ μεταξὺ τῶν παιδιατρῶν τῆς πρώτης τάξεως και ἐξόχων συγγραφέων, πλησιάζοντα μέγας κατ' ἐνοίαν τῶν γραφομένων του και πρὸς αὐτὴν τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν. Ὁ Γαληνός ἀπὸ τοῦ 131-200 μ. Χ. ἀκμάσας, ἔγραψεν ὡσαύτως θέματα τὰ παιδιατρικὰ, οἷον περὶ ἀφθῶν, ἀμυγδαλίτιδος, φλεγμονῶν τοῦ ὀμφαλοῦ, περὶ χλιαρῶν λουτρῶν και τῶν σπασμῶν, περὶ σκολιώσεως και τῆς δι' ἀναπνευστικῶν ἀσκήσεων θεραπείας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ὅρειβάσιος ὁ Ζήσας περὶ τὸν Ε'. μ. Χ. αἰῶνα, ἐν τῇ συνόψει αὐτοῦ παρέχει ὡραία παραγγέλματα

περί έλλογης τιθής και περί φυσικής ανάπτυξης των παιδών. Ο Παύλος ο Διγενήτης κατά τον Ζ'. μ. Χ. αξιωματικά έγραψε περί τιθής, περί του της τροφού γάλακτος, περί του πως διορθωτέον τας κακίας του γάλακτος κτλ.

Ο περί τήν ιστορίαν της ιατρικής ασχολούμενος θέλει κατίδει τας δυσχερείας, ως ή ανθρωπότης εκ μακρῶν χρόνων ήδη απήντησε προς κατανόησιν του ανθρώπινου αίνιγματος και τας πλάνας, εν αἷς κατά τήν έρευναν τούτων ενέπεσε και κατά τούτο ή ιστορία χρησιμεύει παντί ως πληγής ή δόξας φωτίζουσα και φυλάττουσα τους έρευνήτας, από παρρησιῶν πλανῶν και σκοπέλων, εν οἷς περιέπιπτον οι προγενέστεροι ήμῶν εν τη πορείᾳ της προόδου και εν τη προϊούσῃ έρευνῇ της επιστημονικῆς ἀληθείας. Αν δέ τὰ κωλύματα και αι δυσχερείαι εξ αρχῆς της ιατρικῆς ἐφάνησαν δυσυπέβλητα και κατ' αὐτούς τους ευτυχιστέρους κειρούς των σοφῶν λαῶν της αρχαιότητος και ἐπι μᾶλλον μετέπειτα μέχρι των αρχῶν του λήγοντος αἰῶνος, του κατ' ἐξοχήν διακριθέντος δια τας εκπληξίν έμποιούσας παντοίας έφευρέσεις της ανθρωπίνης διανοίας, τούτο προέρχεται εκ του δυσερευνητου εδάφους, εν ᾧ συμπλέκονται τὰ προς έρευναν ζητήματα και ὅπερ εἶδαφος αποτελεί αὐτός οὗτος ὁ ανθρωπος. Τὸ μεγαλειότερον και δυσχερέτερον πρόβλημα εν τῷ κόσμῳ παριστᾷ αὐτός οὗτος ὁ ανθρωπος, δικαίως δέ ή ανθρωπότης περί τήν λύσιν τοιούτου προβλήματος απήντησε τας μεγαλειώτερας δυσχερείας καθ' ἅπαντα τον ἰπό της εμφάνσεως του ανθρώπου ἐπὶ της γῆς μέχρι τουδε διαρρέυσαντα χρόνον ἄλλ' ἐνῶ ἐνταῦθα μὲν ἀσχάλλει τις εν τῇ πολυμερῶν προσπάθειᾳ προς διατήρησιν και ἐπανόρθωσιν της ἰδίας εὐεξίας και ἐμπραγματώσιν της ποθητῆς μακροβιότητος δια τήν βραδείαν κατάκτησιν των ἀναγκαίων μέσων, ἐκεί τούναντίον ἐκπλήσσειται δια τας ἀπίρους προόδους, ἄς ὁ ανθρωπίνος νοῦς συναπετέλεσεν, επισκοπῶν, φιλοσοφῶν, ἀνυπόμονων, μικροσκοπῶν, πειραματιζόμενος, μικροβιολογῶν, ἐπινοῶν τέλος και έφευρισκῶν μέσχα, δι' ὧν εὐελπίς ἐπιδιώκει, ἕνα ἐπιτύχη τήν λύσιν του αίνιγματος, ὅπερ παριστᾷ ὁ ανθρωπίνος ὀργανισμός.

Ἰδωμεν ἤδη τὰ κατά τήν φυσιολογίαν και ὑγιεινήν των παιδῶν. Είναι γνωστὸν ὅτι ή ὑγιεινή

του παιδίου ἄρχεται ἀπό της συλλήψεως αὐτου. Ἀπό τῆς στιγμῆς τούτης και καθ' ὅλην τήν περίοδον της κησσεως ἐξαρτάται εκ των συνθηκῶν, εν αἷς εὑρίσκεται ή μήτηρ. αι συνθήκαι δέ αὐται ἔσονται δια τὸ τεθησόμενον αἰσιώταται μὲν ἐάν ή μήτηρ κέκτηται καλήν ὑγιειαν και λαμβάνη τας δεύσας προφυλάξεις, ὀλέθρια δέ ἂν τούναντίον συμβαίη. Ἡ εν κησσει διατελοῦσα γυνή δέον ἐπιμελῶς ν' ἀποφύγη τὰ στενὰ ἐνδύματα και δὴ τὸν στηθόδεσμον, ὅστις ἐφ' οὐ πλέον ή βέβαιον εἶναι σήμερον ὅτι ὡς εκ της πίεσεως, ἦν ἐπιφέρει, συνεπάγεται τοσαύτας και τηλικαύτας δικταρχίας εις τὸν γυναικεῖον ὀργανισμὸν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ θεωρηθῇ ὀλέθριος εν τοιούτῃ τινὲ περιπτώσει; ή δυσκοιλιότης δέον καταλλήλως νὰ πολεμῆται παρ' αὐταῖς. Ὁ ὑπερβολικὸς κόπος, σὶ βίαιαι ἀσκήσεις και κινήσεις εἶναι ἐπιβλαβῆ δι' αὐτάς. μετρία τούναντίον ἀσκήσεως εἶναι ἐπωφελής. τὰ θερμὰ ποδύλουτρα ἀντεδείκνυνται διότι ἐπιφέρουσι ταχέειν και πολλήν συροήν αἵματος προς τὰ κάτω.

Ἡδη παραλάβωμεν τὸ παιδίον ἄμα τῇ γεννήσει αὐτου και παρακολουθήσωμεν μέχρι τέλους της πρώτης ὀδοντοφυίας. Παιδίον ἄρτι τεχθέν δι' ὠρίμου τοκετου και ὑπὸ φυσιολογικῆς συνθήκας ἐξελιξέως, ἔχει βῆρος κατά μέσον ὄρον 3500 γραμ. ἄλλὰ δυνατόν και νὰ ὑπολείπηται του ἀριθμοῦ τούτου ή και νὰ ὑπερβάλλῃ αὐτὸν κατά πολύ. Κατὰ τὰς δύο ή τρεῖς πρώτας ἡμέρας ἀπό της γεννήσεως τὸ παιδίον ἀποβάλλει μὲν 200 ή 300 γραμ. βῆρος δια των διαφόρων ἀπεκρίσεων (μηκωνίου, οὔρων, δερματικῆς και πνευμονικῆς διαπνοῆς,) ἄλλ' ἀνακτάται τὸ ἀρχικὸν αὐτου βῆρος περί τήν ὀγδόην ἡμέραν ἀπό της στιγμῆς δέ ταύτης, ἂν εὐμοιρήσῃ ἀγαθῆς τροφῆς, αὐξάνει κατά 25-30 γραμμάρια δι' ἡμέρας κατά τους δύο πρώτους μῆνας κατά 20-25 ἐντός του τρίτου και τετάρτου μηνός, μικρόν τι δέ ἔλασσον τους ἐφεξῆς. περί τὸν πέμπτον μῆνα εν γένει τὸ βῆρος του παιδίου διπλασιάζεται και εις τὸ τέλος του α'. ἔτους εἶναι ὀλίγον τι πλειότερον του τριπλασιου. Ἡ κυκλοφορία του αἵματος παρὰ τοῖς νεογνοῖς τυγχάνει ταχύτερα ή παρ' ἐνήλιξι. ὁ σφυγμὸς ἐπίσης παρ' αὐτοῖς εἶναι ταχύς, φθινῶν εἰς 120 κατὰ πρώτων λεπτῶν ὑπὸ δὲ τήν ἐπίδρασιν νοση-

ρᾶς τινος αιτίας (πυρετου) αἱ σφύξεις αὐξάνουσιν ἐπισήμως και ἀνέρχονται εις 150-180 ή και 200 ἐτι κατὰ λεπτόν. ὁμοίως δὲ και συγκίνησις τις, ή φόβος και κραυγαί, αἱ ζωηραὶ κινήσεις συνεπάγονται ἐπαισθητὴν αὐξήσιν των σφύξεων. δὲν πρέπει δὲ νὰ βασίζωμεθα ἐπὶ του σφυγμοῦ ὅπως ἐκτιμήσωμεν τὸν βαθμὸν του πυρετου παρὰ θέρεσει, διότι δυνατόν ταῦτα νὰ ἔχωσι ταχύτατον τὸν σφυγμὸν δίχα πάσης θερμικῆς ἀνυψώσεως. Ἡ ἀναπνοή ὡς ταχὺ εἶναι ταχέια. μετροῦμεν 50 ἀναπνοάς. περίπου κατὰ λεπτόν, τούτέστι διπλασίας ή και τριπλασίας των του ἐνήλικος. ή θερμοκρασία κατὰ μέσον ὄρον εἶναι 37,2 ὁ σίαλος εις τὰ νεογνά κατὰ τους πρώτους μῆνας εἶναι ὀλίγιστος. Τὸ γάλα ἐκμυζήσεται ὑπὸ του νεογνου ή κινήσεως αὐτῆς της ἐκμυζήσεως τελεῖται δια της γλώσσης, ἥτις φερομένη προς τὰ κάτω και ὀπίσω, σχηματίζει μεταξὺ της ὑπερώας και ἐκείνης κενόν, εν ᾧ συλλέγεται τὸ ὑγρὸν και κατέρχεται εις τὸν στόμαχον. Ὁ στόμαχος παρὰ τοῖς νεογνοῖς εἶναι μικρότατος και στερεῖται του μεζζονος τόξου, κεῖται δὲ σχεδὸν κάθετος, δια τούτο και ή παρεχομένη αὐτοῖς ποσότης του γάλακτος δέον νὰ ή μικρά (40-50 γραμμάρια καθ' ἕκαστον θηλασμόν) ἐάν δὲ αἱ παρεχόμεναι τροφαί ἦναι ὑπεράφθονοι ή και δύσπεπτοι, ὡς μετὰ τινος χρόνον συνεπιζουσι νὰ δίδωσι πολλοὶ τοιαύτας εις ταῦτα, τότε ὁ στόμαχος κατεξανίσταται δι' ἐμέτων ἀλλεπαλλήλων και διευρύνεται πολλάκις. Ἐντός των πρώτων μετὰ τήν γεννήσιν ὡρῶν τὸ βρέφος ὑπεξάγει ὕλην τινὰ παρεμφερῆ προς πράσινον σαπωνα, τὸ λεγόμενον μηκωνιον μετὰ τινος ἡμέρας τὰ ὑποχωρήματα του γίνονται χρυσοκέτρινα, ὁσάκις ὁμως εἶναι πράσινα, κάκιδμα, ὄξυνα, εἶναι σημεῖον ὅτι ἐπῆλθε γαστροεντερικὴ διαταραχή. ὁ ἀριθμὸς των φυσιολογικῶν κενώσεων του εἶναι 3-4 της ἡμέρας, βραδύτερον δὲ μία ή δύο κατὰ εικοσιτετράωρον. Το ποσὸν των οὔρων, ὀλίγον κατὰ τας πρώτας ἡμέρας, αὐξάνει ταχέως και ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ σχετικῶς προς τὸ βῆρος του σώματος τήν ὑπὸ του ἐνήλικος ἀποβαλλομένην ποσότητα των οὔρων.

(Ἔπεται συνέχεια)

N Φεργάνογλους
ιατρός.

ΒΡΑΔΙΑ.

τραγουδι του Willems Kloos.

Καθὼς μακρὰ, σὲν χρυσογάλαρο οὐρανὸν,
ὡσὰν λολοῦθε τὸ φεγγάρι ἀνθίζει,
— σὲν λουλουδο μισάνοιχτο, χωρὸς καρπὸν —
ποῦ τὰ χλωμὰ τὰ φύλλα του 'εἶς ἀπειρο σκρπίζει,

Ἔτσι σὲν πέπλο ἀνάμεσα, θαρρῶ, κάποια φορὰ
τὸ ὄμορφό σου πρόσωπο ἐφάνηκεν ἐμπρός μου
και ὕστερα ἐπέταξε κ' ἐοβόστηκεν ἀργά.
μακρὰ ἀπὸ τὰ μάτια μου, 'εἶς βίβη τ' ἄλλον κόσμου

Ὡ, σὲ ἀγαπῶ σὲν ὄνειρο ὄρατο τυχερίον,
ποῦ μοναχὰ γιὰ μὰ στιγμὴ τὸν ἔπρ' ἡμε πλανᾷ
και, μόλις ἔλθῃ ή χαρμηγή, γοργοπετάει μακρὰ.

και, σὲν τῇ ροδινῇ ἀγούλα σ' ἀγαπῶ,
και σ' ἀγαπῶ σὲν τῇ ἀχνῇ ἀστροφεγγιά.
σὲν κάθε πράγμα ὄμορφο ποῦναι ἀφ' τῇ γῆ μακρὰ.

Μαρίνος Σιγαῦρος.

Mme B. D' ALTENHEYM

ΜΙΑ ΚΕΦΑΛΗ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 5.)

Πλὴν μία πίστις νέκ ἐπῆλθε και μακρὸν του νὰ κατατρέψῃ. τήν τελειότητα ταύτην, τήν ἐφώτισε δια του φωτός της. Ἐδωκεν ἐν αἰτήμα μᾶλλον ἐνδόμυχον εις τήν πέτραν. Προσέθηκε τήν ἰδανικότητα της ἐκφράσεως εις τὸ ἄπειστον του σχήματος. Ἐάν ή χριστιανικὴ θεολογία ρίπτῃ ἕνα πέπλον ταπεινοφροσύνης ἐπὶ των Παρθένων της, ἐάν θέλῃ ὅπως ή καλλονή των ή εἰκοσαετίας ἐκδηλοῦται κυρίως ἐντός της ψυχῆς των, ἐάν θέλῃ ἕνα πᾶς ανθρωπος ἀνέρχεται ἐντός των ὕψηλων χωρῶν του πνεύματος, βεβαίως δὲν τὸ πράττει ὅπως ἐξανγκάση τήν τέχνην νὰ κατέλθῃ. Τὸ πράττει ὅπως τήν ἐξωθήσῃ εις νέαν ὄρμην προς τήν αἰωνίαν λαμπρότητα, τὸ πράττει ὅπως ἐθίγῃ τους ὀφθαλμούς της εις τὸν θεῖον ἥλιον. Οἱ ἀρχάγγελοι του Μίλτωνος εἶνε ὡραιότεροι των θεοτήτων του Ὁμήρου. και μᾶλλον των Ἀφροδιτων του ἀρχαϊκοῦ μακρᾶρου λάμπουσιν αἱ Παναγαίαι του Ραφαήλ και του Βεάτου, ὑπὸ τήν ἀστερέωσαν αἰ-

γλη των. Ο μαθητής του Βίνκελμαν, Έλιμ έζη-
ται εις τὰς βαθείας ταύτας ψυχομελέτας τὴν
γαλήνην, τὴν ἐπὶ πολὺ ἀπαρηθεῖσαν τοὺς πι-
κρούς του ρεμβασμούς. Τῷ ἐχρειάζεται ἥλιος ἐπὶ
τοῦ καίοντος μετώπου του, τῷ ἐχρειάζεται ἥλιος
ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ἐξημεμένην φαντασίαν του,
καὶ ἡ Ρώμη μὲ τοὺς Δομενίκας, τοὺς Ἀλβάνας, καὶ
τοὺς Μιχαήλ Ἀγγέλους, μὲ τὸν κυανοῦν τῆς
οὐρανό, μὲ τὰς ἐνθέους συναυλίας τῆς, ἡ μεγάλη
χριστιανικὴ Ρώμη τῷ ἔχυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ κύ-
ματα φωτὸς καὶ ἁρμονίας, καὶ διαβόρος ἔτραψε μὲ
ἀριστουργήματα τὸ πλατὺ αὐτοῦ τραῦμα.

Ἡμέραν τινὰ ἔφερον εἰς τὸν Μάνσφελ ἐπιστολὴν
τοῦ νεοροῦ του φίλου. Εἰς τὴν τελευταίαν γραμ-
μὴν τῷ ἔλεγεν· — Ἰδοὺ μία νέα εἰκὼν, ἣτις θά
σοὶ ἀρέσῃ ὑποθέτω καὶ ἣτις θά σέ κάμῃ ἐν Ἰτα-
λίᾳ νὰ πευθῆσθαι τὴν Γαλλίαν. » — Ὁ Έλιμ δὲν ἐ-
πανέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ νέου τούτου, ὃν ἡ-
γάπα, δὲν ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τῆς εἰκόνας, ἣν θά
ἰθαύμαζεν. Ἦν τεθλιμμένος τὴν ἡμέραν ἐκείνην
καὶ ἐφοβεῖτο μήπως ἀναμνησθῆ . . .

Πλὴν μίαν πρωίαν, ἐγειρόμενος ἀφροντίς καὶ
σχεδὸν εὐθυμος. — Τί μοῦ στέλλει λοιπὸν ἐκ Γαλ-
λίας ὁ φίλος μου; διερωτᾶται καὶ ἠθέλησε νὰ
κρίνῃ τὸ νέον ἀριστοῦργημα.

Ἦτο ὁ Ἀββαδὸν τῷ Κλόψτοκ ἡμικλελεγ-
μένος, ἡμιαποκηρυγμένος. Ἦτο πλέον ἔτι ἦτο
μία γυνή, μία ἀμαρτωλή, μία ἁγία. Ἦτο ἡ Μαγ-
δαληνή . . . Ἐὰν εἶδετε τὴν Μαγδαληνὴν τοῦ
Κανόδα, γνωρίζετε τί ἐστὶ Μαγδαληνή. Καί
ἐὰν εἶδετε πάσχον τὸ ἐν μετανοίᾳ τοῦτο μάρ-
μαρον, γνωρίζετε τί ἐστὶ μετάνοια. Ἐννοεῖτε τὴν
ἀγάπην τοῦ Κυρίου θεθειμένην ἐν τῇ θέσει ὄλων τῶν
ἄλλων ἐρώτων ἐὰν οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶδον τοὺς ἀκι-
νήτους ὀφθαλμούς τῆς, αἰώνως ἐστηριγμένους ἐπὶ
τοῦ Σταυροῦ! Ὅλα τὰ ἀνθρώπινα δάκρυα πλημμυ-
ροῦν ἐν αὐτοῖς, πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς ἐγ-
κληματίου καθαρὰς θείας γυναικός, ῥέουσι χειμαρ-
ρῶδως ἐπὶ τῶν γυνῶν τῆς βραχιόνων, οἷτινες, τρυ-
φεροὶ ἀκόμη, ὑποστηρίζουσι τὸν βαρὺν σταυρὸν
τοῦ Σωτῆρος. Ἀναμηνύονται μὲ τὸ θεῖον αἷμα
ὅπως ἐκπλύνωσι τοὺς ῥύπους τῶν ἀποπλανηθέν-
των ποδῶν τῆς, τῆς καρδίας τῆς, πωληθείσης ἄλ-
λοτε εἰς τὴν κακίαν. Καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας ταύτης
τῶν ποδῶν τούτων, τῶν βραχιόνων, στίλβουσιν

ἄρρητοι ἐν τῇ καταπτώσει τῆς τύφους, αἱ ἐλπί-
δες τῆς συγγνώμης.

Εἶνε ὠραία ἡ Μαγδαληνὴ τοῦ μεγάλου Κανόδα
καὶ οὕτω ὠραία ἦτο ἐπίσης ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τοῦ
ὀλολύζοντος ἐκείνου πίνακος. Ὁ Έλιμ τὴν ἐθε-
ώρησε καὶ ἠθάνθη ἐν τῇ καρδίᾳ του ὡς ἐν κτύ-
πημα ἰταλικοῦ στυλέτου.

(Ἀκολουθεῖ)

Βιογραφία Εὐαγγελίδου

**Η ΕΝ Τῷ ΕΛΛΗΝΙΚῷ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚῷ ΣΥΛΛΟΓῷ
ΚΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ**

Παρήγορον ἀνατολὴν εὐσιώου διὰ τὸ μέλλον
καλλιτεχνικῆς κινήσεως ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει, ἀ-
πετέλεσεν ἡ ἄρτι λήξασα καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις,
εἰς ἣν ὁ ἡμέτερος «Φιλολογικὸς Σύλλογος» ἐπὶ
μῆνα ὄλον ἠνοῖξε φιλοξένους ἀγκάλας.

Ὁ εὐαγῆς οὗτος τῶν σεμνῶν Ἑλικωνιάδων δό-
μος, ἐφ' ᾧ δικαίως ἡ πόλις ἡμῶν σεμνύνεται, ὡς ἐκ
τοῦ προσρισμοῦ, ὅφ' ὃν ἀρχῆθεν ἰδρύθη καὶ ὡς ἐκ τῆς
δράσεως ἣν δέον νὰ πληροῖ ἐν ταῖς σημεριναῖς πε-
ριστάσεσι καὶ πνευματικαῖς ἡμῶν ἀνάγκαις, ἔτι δὲ
καὶ ἐκ ὧς τοῦ ὀνόματος, ὅπερ κέκτηται μετὰ τῶν
ξένων, δέον βεβαίως ν' ἀποτελῆ ἐστὶν πάσης πνευ-
ματικῆς ζωτικότητος καὶ κέντρον πάσης κινήσεως
καὶ προόδου ἡμῶν ἐν τε τοῖς γράμμασι, τῇ ἐπι-
στήμῃ καὶ τῇ τέχνῃ. Λίαν ἐπαξίως λοιπὸν ἐχρη-
σίμωσεν ὡς ἐστὶ καὶ εἰς τὴν ἄρτι λήξασαν πρῶ-
την ταύτην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρωτεύουσῃ ἐκθεσιν ζω-
γραφικῆς, ἣτις δέον νὰ θεωρηθῆ—καὶ εὐχόμεθα
ν' ἀποθῆ.—ἀπαρχὴ ζωτικωτέρας κινήσεως ἐν τῷ
εὐγενεῖ καὶ ὠραίῳ τούτῳ τῆς τέχνης κλάδῳ.

Ἦ ἐν λόγῳ Ἐκθεσις περιέλαβεν ἐν ὄλῳ 235 ἔργα
ζωγραφικῆς, ὧν τὰ πλεῖστα λίαν ἀξία λόγου, μαρ-
τυροῦντα ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν φύ-
σεις πεποικισμέναι διὰ ζηλευτοῦ τεκλάντου ζω-
γραφικῆς, ὑπισχυομένου μεγάλῃ ἐν τῷ μέλλοντι
ἐπίδοσιν καὶ ἐπιτυχίαν. Νομίζομεν δὲ ὅτι πρὸς
τοῦτο καθῆκον ἔχομεν πάντες νὰ ἐνθαρρύνωμεν
καθ' οἷονδήποτε ἕκαστος δύναται τρόπον, τοὺς ὁ-
μογενεῖς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν καλλιτέχνας. Καὶ πρῶ-
τον, καθῆκον ἐκπληροῦντες πρὸς τὸ ἀβρόν φύλον, ὅ-
περ πανταχοῦ καὶ πάντοτε δέον νὰ τυγχάνῃ προ-

τιμήσεως καὶ τιμῆς, πολλῶ δὲ μᾶλλον ὁσάκις πρό-
κειται περὶ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, οἷτινες τιμὴν τῷ
περιάπτουσιν, ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν ὡς ἐκθέτιδα
τὴν δεσποινίδα Θάλειαν Φλωρᾶ, καλλιτέχνητα
γνωστὴν ἤδη ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ καὶ δὴ εὐδοκι-
μώτατα, ἥς τὰ ἔργα καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ διὰ
τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ μέγα καὶ σπουδαῖον κατέλα-
βον μέρος ἐν τῇ Ἐκθέσει. Ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς
ἰδιαίτην αἰσθησὴν ἐνεποίησαν δύο τοπεῖα, προ-
σωπογραφίαι τινές, διότι ἡ δις Φλωρᾶ ἐξόχως ἐ-
πιτυγχάνει ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς ζωγραφικῆς,
σχεδίσμα ἀναγνώσκοντος ἱερέως φυσικώτατον ἐν
τῇ ἀφελείᾳ του, καὶ ἀνθοδέσμη ρόδων πλήρης θά-
λους καὶ χάριτος, ἣν αἰσθάνεται τις ἀποπνεύσαν
ὄλην τὴν δρόσον καὶ τὸ ἄρωμα τοῦ μαΐου. Ἐν γέ-
νει ἐξ ὄλων τῶν ὠραίων ἔργων τῆς δος Φλωρᾶ, ἐν
οἷς διαφαίνεται σφριγώσα καὶ ὑπόπτερος ψυχὴ ἀ-
ναπεπταμένη πρὸς τοὺς ὀρίζοντας τῆς τέχνης, προ-
αγγέλλεται καλλιτέχνης μέλλοντος δυναμένου νὰ
τιμήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην.

Ἄλλας κυρίας ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν κ.
D^{es} Cozis, μετὰ τῶν ἔργων τῆς ὁποίας δια-
πρέπουσιν αἱ λέμβοι τῆς καὶ προσωπογραφία
Pastel, τὴν κ. Π^η μίαν τῶν διαπρεπεστάτων
κυριῶν τοῦ Πέραν ἐκθέτουσαν τέσσαρα ἔργα τῆς,
τὸ προῖεν τῶν ὁποίων διαθέτει ὑπὲρ φιλανθρωπι-
κοῦ σκοποῦ καὶ κατακτιῶσαν οὕτω διττὸν τὸν ἐ-
παινον τὴν δεσποινίδα Mertzanoff ἐκθέτουσαν
δύο ἀρκούντως ἐπιτυχῆ ἔργα, τὴν δεσποινίδα
Lemaire, τὴν γνωστὴν διδάσκαλον τῆς ζωγρα-
φικῆς ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ, ἐκθέτουσαν ὠραίας ἀντι-
γραφὰς ὡς καὶ πρωτότυπον τεμάχιον nature
morte μεγάλης ἐπιτυχίας, τὴν δεσποινίδα Μα-
ριάν Ἀνάσττ, ἥς μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως
εἶδομεν ἰχνογραφήματα μεγάλῃς ἀληθῶς ἀξίας
καὶ πολλὰ ὑποσχόμενα. Ἐν ἐξ αὐτῶν παριστῶν
κορασίδα μελετῶσαν, εἶχε σπανίαν διαύγειαν καὶ
δύναμιν γραμμῶν καὶ ἐκπληκτικὰς φυσικότητας,
λαμβάνομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῆς νεαρωτάτης
ἡλικίας τῆς συμπαθοῦς δεσποινίδος ὡς καὶ τοῦ
βραχυτάτου ἔτι χρόνου τῆς μαθητείας αὐτῆς. Ἐ-
πίσης τεμάχιον nature morte παριστῶν ἐκ τοῦ
φυσικοῦ τραπεζιδίου φέρον φιάλην, κύπελλον καὶ
τὸν «Ταχυδρόμον» διπλωμένον, ἦτο ἐξοχον, ὡς
καὶ προσκεφάλαιον ἀνακλίντρου λαμπρῶς ἐζωγρα-
φημένον ἐπὶ σφαιροῦ. Αἱ δεσποινίδες Lemaire καὶ

Ἀνάσττ εἶναι μαθητρίαι τοῦ εὐρημώτατου γνωστοῦ
διδασκάλου τῆς ζωγραφικῆς ἐν τοῖς κέντρικαῖς ἡμῶν
ἐκπαιδευτηρίοις κ. Βακαλοπούλου, ὡς καὶ ἄλλαι
ἐκθέτιδες, αἱ δεσποινίδες Ἀιβάζιδου, ἐκθέτουσα
ὠραία ἀνογραφήματα ἐπὶ σφαιροῦ καὶ ὠραῖον
τοπεῖον pastel, Μαγγίδου ἐπίσης ἐκθέτουσα ὠραία
ἔργα ἐπὶ σφαιροῦ καὶ βελούδου, Δάρατζη, δι-
δάσκαλος ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ, ἐκθέτουσα τοπεῖον τι
καὶ κεφαλὴν, ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Creuze μετὰ
πολλῆς ὁμῶς τέχνης, ἡ δεσποινὶς Μαδέλλη ἐπίσης
ἐκθέτουσα χαριέστατα ζωγραφήματα ἐπὶ σφαιροῦ
καὶ βελούδου. Ὡστε τὸν κ. Βακαλόπουλον ἔχομεν
νὰ συγχαρῶμεν διττῶς, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐκθε-
τῶν τόσῳ εὐδοκίμων, οἷτινες προ' αὐτοῦ ἤντησαν
ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ἡ ἀντιλοῦσιν ἔτι τὴν τέχνην,
ἐν ἧ τῶσάυτην ἤδη ἔχουσιν ἐπίδοσιν, καὶ ὡς ἐκθέ-
την, παρατάσσοντα ὀλίγα μὲν ἀλλὰ λαμπρὰ ἔργα.

Πρῶτον μετὰ τῶν ἔργων τοῦ κ. Βακαλο-
πούλου ἀναφέρωμεν θαυμασίαν κεφαλὴν ἀνδρός,
ἥς ἀρκετὴ σύστασις εἶναι ὅτι ἐβραβεύθη ἐν
Μονάχῳ. Ἀμέσως μετ' αὐτὴν τρυβλίον περιέ-
χον σῦκα ἐρρυθμῶς ἐστιβασιμένα ἐλκυε ἀμέ-
σως τὸν θαυμασμὸν. Ἡ φράσις δὲν εἶνε ὑπερ-
βολικὴ νομίζει τις ὅτι ἀρτίως ἐκόπησαν ἐκ
τοῦ δένδρου τόσον εἶναι νοπὰ, θαλερὰ, ὑγρὰ
ἔτι ἐκ τῆς φθινοπωρινῆς δρόσου, καὶ ἐσχασιμένα
ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὅστις ἐπὶ πολὺ τὰ ἔλουε θωπευ-
τικῶς ἐναποθεῖς εἰς τὰ ἐνδον τῆς μαλακῆς καὶ
προκλητικῆς αὐτῶν σαρκός, τὸ γλαφυρὸν ρόδινον
χρῶμα, ὅπερ ποὺ καὶ ποὺ διαφαίνεται ὑπὸ τὰς
ραγάδας καὶ τὸ λεπτότατον ἐκεῖνο τῆς Πομόνης
ἄρωμα. Τὰ αὐτὰ ἔχομεν νὰ εἰπωμεν καὶ περὶ
τραπέζης μετὰ κυδωνίων τοῦ κ. Βακαλοπούλου.
Τὸ κάλλος τῶν σκιερῶν γραμμῶν των, τὴν φυσι-
κωτάτην διάχρωσιν, τὸν ἀβρότατον ἐκεῖνον
χνοῦν των, δὲν διέπλασε, νομίζεις, ὁ μάγος χρωστήρ,
ἀλλ' αὐτὴ ἡ ζεῖδωρος φύσις. Παρατρέχομεν τὰ
ἄλλα ἔργα τοῦ κ. Βακαλοπούλου, ἐξίσου λαμπρὰ,
ἐν ἀναφέρωμεν μόνον ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων Ἑλ-
λήνων καλλιτεχνῶν, οἷτινες μετ' ἐπιτυχίας ἐξέθη-
καν εἰς καλλιτεχνικὰς ἐκθεσεις τῆς Εὐρώπης. Γνω-
στὸν δὲ ὁποῖαν σημασίαν κέκτηται ἐν τοῖς καλλι-
τεχνικοῖς κύκλοις τῆς Ἑσπερίας ὁ τίτλος τοῦ ἐκ-
θέτου (exposant).

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΜΗΛΙΑ-ΚΑΡΔΙΑ

"Εχω 'σόν κηπό μου μηλιά, ποῦ κάθε χρόνο φέλλα ἀλλάζει, κι' ἀνθη καὶ καρπὸ καὶ φλοῦδα κι' εὐωδιά... βαθαίνουν στὰ κλαράκια της τὰ κόκκινά της μῆλα καὶ καμαρώνει φουντωτὴ μὲ ἀπλωτὰ κλαδιά..."

Μοιά' ἡ καρδιά μας τὴν μηλιά, ἀνθίζει, καμαρώνει, ἐνόσω ἐλπίζει καὶ ποθεῖ, ἔχει χυμούς καὶ ζῆ... φθάνει ὁ χειμῶνας ἔξαφρα καὶ φθάνουνε οἱ πόνοι, καὶ ἐσφαλλίττει ἡ μηλιά καὶ ἡ καρδιά μαζί.

Τὴν ἔρρει ἄγριος βορειῆς καὶ σπᾶνει τὰ κλαρά της, λιγώνει τὸ κορμάκι της καὶ στέκεται νεκρή... ἡ δυστυχία σὺν βορειῆς, σκορπίζει τὰ ὄνειρά της καὶ ἔρρει τὴν καρδοῦλα μας ἀπελπισιὰ πικρή.

Μὰ ἔξαφρα ἡ ἀνοιξὶ τὰ δάκρυα στεγνώνει, ἐμπρὸς 'σόν ἥλιο τὸν θερμὸ σκορπίζεται τὸ χερόνι... νέαις ἐλπίδες τὴν καρδιά προσίζουσε καὶ πάλι καὶ τῆς μηλιάς πάλι ἀνθῶν τὰ τιμημένα κάλλιπ.

"Ὅχι, δὲν κλαίω καὶ μακρὰ τὸν πόνο μου περῶ! βλέπω 'σόν κηπό τὴν μηλιά, ποῦ λιγερὴ ἀνθίζει μ' ἀνθη στολίττει ἡ μηλιά, τ'ἀνθη κ' ἐγὼ ζητῶ!... Σεχνῶ τὸν πόνο ἡ καρδιά καὶ πάλι... πάλι ἐλπίζει..."

Βιργινία Η. Εὐαγγελίδου

ΛΟΥΣΜΩΡ Ο ΚΥΦΟΣ

Ἰρλανδικὴ παράδοσις

Ἡ νῆξ ἠπλοῦτο ἐπὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Aherion, νῆξ Μάιου χλιαρὰ καὶ μυροβόλος, κλοῦσα σῶμα καὶ πνεῦμα εἰς ἀνάπαυσιν τόσῳ ἀναγκαίαν ὄσῳ καὶ γλυκεῖαν μεθ' ἡμέραν ἀριερωθεῖσαν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰ ἀγροτικά ἔργα.

Οἱ παγεῖς οὗτοι λειμῶνες, ἀνήκοντες εἰς τὸν Paddy, ἐπιφανῆ εἰκονοποιῶν τῆς πολίχνης Cahir, εἶχον θερισθῆ τῇ προτεραιᾷ, σμῆνος δὲ νεανίδων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς ὡραίας Hannah, μονογενοῦς κόρης τοῦ Paddy, μόλις προ μικροῦ εἶχεν ἀποπερατώσει ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον οἱ Ἰρλανδοὶ ἀγρονόμοι ἐκάλουσαν τὸ παιγνίδι τοῦ θερισμοῦ. Ἐπακουμῶσαι ἐπὶ τῶν σωρῶν τοῦ ὁποίου δια τῶν ἐλαφρῶν των δικράνων εἶχον σχηματίσει, ἤθελον ν' ἀναπνεύσωσαν ὀλίγας στιγμὰς ἀκόμη τὴν ἐσπερινὴν αὐρὰν πρὶν ἢ ἐπιτρέψωσιν εἰς Cahir

ἵνα ἐγκλεισθῶσιν ἐντὸς τῶν χαμηλῶν καὶ στενῶν οἰκίσκων τῆς γηραιᾶς κωμοπόλεως, ζωραί, πονηραὶ ὡς εἶνε συνήθως αἱ γυναῖκες ἐν τῇ χώρῃ τῆς Πρασίνης Ἐρίνης, ἀντήλλαστον θορυβωδῶς εὐθυμολογίας, ὅτε ἐξαπίνης ἐσίγησαν. Μακρὰν ἐντὸς συστάδος δένδρων ἐπιστεφούσης τὴν τελευταίαν ὄροσειρὰν τῶν Γαλτίων ὄρειων, ἡ ἀηδὼν βραδέως καὶ βαθυχόρδως προανέκρουε τὸ ἐσπερινόν της ᾄσμα. Ἦτο ὡσεὶ adagio τῆς καρδέας κατανοσομένης ἐν τῇ θελκτικῇ τῆς ἐρημίας γαλήνῃ. Εἶτα ὁ ρυθμὸς ἐσπευδε καὶ εὐθύς ἡ φωνὴ ἐξερρήγνυτο εἰς τολμηροὺς τρίλλους, εἰς γραμμὰς ἐκθαμβωτικὰς, εἰς ἐκφωνήσεις περιπαθεῖς, — ὕμνος χαρᾶς καὶ ἔρωτος, εὐχαριστήριος δοξολογία τοῦ δημιουργήματος πρὸς τὸν δημιουργόν.

Μόλις ἡ ἀηδὼν εἶχεν ἐκπέμψει τὸν τελευταῖον φθόγγον της, ὅτε ἐγγύς τῶν χοροκόπων ἑτέρα φωνή, φωνὴ ἀνθρωπίνη, ἡ γέρονη, ἐπίσης διαυγής, ἐπίσης ἔντονος, ἐπίσης ἰσχυρά, πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὸν πιερωτὸν ψάλτην τῶν σιωπηλῶν νυκτῶν διὰ μελωδίας ἀπειρώς θλιβεραῆς, ἦν διέπνεεν ἡ μελαγχολία ἀπέλπιδος ἐγκρητερήσεως. Τότε, ὡς ἐὰν τὸ πτηνὸν εἶχεν ἐννοήσει τὸ παράπονον τοῦτο ψυχῆς βαθέως τετραμένης, ἀπήντησε διὰ κλαγγῆς φθόγγων, ἧτις ὁμοιάζε πρὸς ἔκκλητιν εἰς ἀνδρικός ἀποφάσεις, καὶ παρευθὺς τὰ δύο ᾄσματα συνεχωνεύθησαν εἰς διωδῖαν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐν θαυμασίᾳ ἀρμονίᾳ κατεφαίνοντο τὰ τόσον ἀντίθετα αἰσθήματα τῶν δύο μελωδῶν.

Ἡ Hannah νομίζουσα ὅτι ἀνεγνώριζε τὴν φωνὴν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος, τὸ ὅποιον τόσον εὐχάριστος ἡ ἀηδὼν εἶχεν ἀποδεχθῆ ὡς συναϊδόν, εἶχεν ἡμιογερεθῆ, ὅτε μία τῶν συντρόφων της ἀνάπτουσα ἐξ ἀπροόπτου δᾶδὰ τινὰ ἐξ ἐκείνων, αἰτινες ἐμελλον νὰ φωτίσωσι τὴν εἰς Cahir ἐπιστροφὴν των, διέκοψεν ἀποτόμως τὴν θεῖαν συναυλίαν. Ἡ φλόξ ὁμως προβάλλουσα ζωηρὸν πρὸς πέραν τοῦ κύκλου τῶν θεριστῶν, προῦδωκε τὴν παρουσίαν παρὰδόξου μορφῆς ἀκινήτου ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός. Ἦτο ἀνὴρ νέος τὴν ὄψιν, ἀρετὰ πενηχρῶς ἐνδεδυμένος καὶ κρητῶν εἰς τὰς ἀγκάλας του πολλὰ κλαθὶν ἐκ σχολίου. Τὸ ἀγένητον πρόσωπόν του πλακισιούμενον ὑπὸ μακρᾶς οὐλῆς κόμης, κατέθελε διὰ τῆς ἐκφραστικῆς καὶ θλιβεραῆς γλυκύτητος τῆς φυσιογνωμίας του ἀλλὰ

τὸν ἀτυχῆ ἐπεβάρυνε μία τῶν δυσμορφιῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπίνη κακεντρέχεια, προπάντων δὲ ἡ γυναικεία, δὲν συγχωρεῖ. Ἐφερε μεταξὺ τῶν ὤμων ἕνα τόσον ὑπερμεγέθη ὕδον, ὥστε καθίστατο ὡς ἐκ τούτου γελοῖος.

Οἱ γελοῖοι κόραϊ τοῦ Cahir τὸν ἀνεγνώρισαν, ἐν μὲν δὲ φωνῇ ἀνέκραξαν.

«Α! ὁ Λουσμῶρ, ὁ Λουσμῶρ ὁ αἰώνιος ἐραστής τῆς Hannah!»

Πράγματι, ὁ δύστινος ψάλτης, καταλαμβανόμενος ὑπὸ ἐκστάσεως συνήθως ἐνώπιον τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἔρωτός του, καθίστατο καταφανέστατον τὸ πάθος, τὸ ὅποιον τὸν κατέτρωγε. Κακὸν ἀδιδόθητον. Ἡ Hannah ἦτο ἀρετὰ πλουσία δι' ἕνα κορινθοποιόν, πωλητὴν ψαθίνων πέλων καὶ καλαθίων ἐκ σχολίου, ἀρετὰ δὲ ὡραία καὶ εὐπλαστός δι' ἐκεῖνο τὸ γελοῖον ἔκτρομα! Ἐν τούτοις ὁμως ἡ κόρη τοῦ εἰκονοποιοῦ Paddy, ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν εἰσέτε τῆς θεσπεσίας συναυλίας, ἧτις δάκρυ εἶχεν ἐνάποθέσει εἰς τὰς μακρὰς χνοῦδας βλεφαρίδας της, ἐσκέπετο.

«Α! ἂν δὲν ἦτο...»

Δὲν ἐτόλμα νὰ ἀποτελειώσῃ... Αἱ συντρόφοι της συμπαρέσυρον αὐτὴν εἰς διστιχὸν ᾄσμα, τὸ ὅποιον ἅπασα ἡ χώρα ἐψάλλε καὶ τὸ ὅποιον λίαν σκληρῶς ἀπέδιδεν εἰς τὴν Hannah τὴν σαρκαστικὴν αὐτὴν ἐπιπόδον:

Λουσμῶρ, θὰ γίνης ἄνδρας μου, ὅταν δὲν θάῃς πειὰ καμποῦρα!

(Ἐπειτα συνέχεται)

Κ. Φωτιάδης.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐκ τῶν τῆς Mme Necker de Chaussure

Ἐάν τις ἤθελε προσκληθῆ νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἐπιγείου προορισμοῦ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὰ ἀπλά διδόμενα τῆς παρατηρήσεως, ἀναμφιβόλως ἤθελεν ἀποφανθῆ ὅτι σταθερὸν προορισμὸν ἔχει οὗτος νὰ τελειοποιήσῃ ὅλα τὰ περὶ αὐτόν. Ἡ μεταβεβλημένη ὕψις τῆς γῆς διὰ τῶν ἐργασιῶν του, πλῆθος μνημείων, ἰδρυμάτων, προϊόντων φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἤθελεν μαρτυρήσῃ περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐπιθυμιῶν του. Τὰ ἀποτελέσματα

ταῦτα εἶνε τόσῳ σπουδαία καὶ σταθερά, ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀναγνωρῆσῃ τις τὴν πλήρωσιν τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὸν ἄνδρα ἐν τῇ πνευματικῇ καὶ ὕλικῇ τάξει.

Ἄλλὰ ποῦ ἤθελεν εὑρεῖ τις τὴν ἐνδειξὴν αὐτῶν τούτων τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν γυναικᾶ; Οὐδὲν προϊόν τῆς ἐνεργείας της ἐμεινεν ἐπιστητόν. Μόλις χαράττει ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἴχνος τῶν βημάτων της. Ἐκτὸς ἐλαφρῶν συγγραμμάτων, ἐν οἷς αἱ δεξιότητές της διαφαίνονται, ὁ χρόνος παρέσυρε πᾶν ὅ,τι ἔπραξε.

Ἐν τούτοις καὶ ἡ γυνὴ ἔχει ἐπίσης τὸ ἐνστικτον τῆς τελειοποιήσεως. Πάντοτε ἐνήργησε, πάντοτε ἀνέπτυξε δεξιότητα; τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ εἶδους. Ἄλλ' αἱ δεξιότητες αὗται ἐπισκιαζόμεναι πάντοτε ὑπὸ τῶν τοῦ ἀνδρός, δὲν ἠκολούθησαν εἰμὴ πόρρωθεν τὴν μεγάλην ἐνάπτυσιν, ἣν οἱ ἰσχυρότεροι ἔλαβον. Φύσις ἐλαστικὴ καὶ εὐκίνητος ἐν ἐπικοινωνίᾳ οὖσα καὶ ἐπαφῇ πρὸς φύσιν σοβαρωτέραν καὶ εὐρωστοτέραν, ἀπερροφήθη οὕτως εἰπεῖν ἐν ἐκείνῃ.

Ἄλλ' αὐτὴ μάλιστα ἡ ἀπουσία τῆς διαρκείας εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως, ἧτις δὲν ἐπαυσεν ἀναπτυσσομένη, δὲν δύναται νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὴν ἐνδειξὴν, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε μάτην ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς δείξῃ, τουτέστι τίνες ἦσαν αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὸ ἀσθενέστερον φύλον.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ γυνὴ ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὰ παροδικὰ ὄντα. Τὰ ἔργα καὶ αὐτῆς εἶνε ζῶντα. Εἶναι οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες, τὰ τέκνα, ἃ ἔφερον ἐν τῷ κόλπῳ της, ἐμψυχούμενα ἐκ τοῦ πνεύματός της καὶ θερμαινόμενα ἐκ τῆς στοργῆς της. Εἶναι αἱ διαδοχικαὶ γενεαί, τὰς ὁποίας ἤρχισε ν' ἀνατρέφῃ καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασίς της ὑπῆρξε μεγάλη· ἐπίδρασις κεκρυμμένη μὲν ἀναμφιβόλως καὶ εἰς ὁρατὰς πράξεις σπανίως ἐμφανιζομένη, ἀλλὰ πραγματικὴ, ἰσχυρὰ ἐν τῷ ἀγαθῷ καὶ κακῷ καὶ ἐκτεινομένη ἐπὶ τῆς αἰωνιότητος, ἐπὶ τῶν ψυχῶν, ἐφ' ὧν ἐξασκεῖται. Ἐάν λοιπὸν πρόκειται νὰ καθορίσωμεν τὴν κλῆσιν, εἰς ἣν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ γυνὴ προώρυσται, ἡ τελειοποίησις τῆς ἀνθρωπότητος ἤθελεν εὑρεθῆ ὁ ἀληθὴς προορισμὸς της.

Οὕτω ὑπὸ ἠθικὴν ἐποψιν ἡ γενικὴ κλῆσις τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικὸς εἶνε ἡ αὐτή. Ἀμφοτέροι

ὀφείλουσι νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν καὶ νὰ πράττωσι τὸ ἀγαθὸν ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀλήθεια, τὰ πρῶτα καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου ἐπιβάλλονται εἰς ἑμποτέρους. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἰδιαίτερα δι' ἑκάτερον αὐτῶν.

Ὑψίστα συμφέροντα ἐπασχολοῦσι τὸν ἄνδρα. Ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ὑπερασπίζῃ τὰ τῆς οἰκογενείας συμφέροντα, τὰ τῆς πατρίδος γενικῆς τε καὶ ἰδικαιτέρως, τὰ τῆς κοινωνίας. Ἡ ἐπιμέλεια ἀπ' ἑτέρου τῶν συμφερόντων τῶν ὅπως ἰδιωτικῶν ἢ τῶν περιλαμβανομένων ἐν κύκλῳ στενωτέρῳ ἔλαχεν εἰς τὴν γυναῖκα. Αἱ δεξιότητές της τοῦτου ἕνεκα ὑπῆρξαν ἔκτοτε ζωρῆτραι, καὶ τὰ καθήκοντά της ἀπέβησαν τόσῳ σπουδαῖα, τόσῳ καθαρῶς ὠρισμένα, ὅσῳ μᾶλλον ἀπαραίτητα ἐφάνησαν.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τὴν ὀρίσθησαν διὰ τὴν γυναῖκα, ὑπέκυψεν αὐτὴ εἰς μίαν ἀνάγκην μᾶλλον ἐπείγουσαν. Ἄλλ' ὑποχρεώσεις ἐπιβέβηται ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐν ἠθικῶν ὄν ἐκουσίως ἀναλαμβάνει. Ἡ ἐπιβέβηται ἀνάγκη δὲν τῇ ἐπέτρεπε νὰ πράξῃ ἄλλως. Ἐπρεπε τὰ τέκνα ν' ἀνατραφῶσιν, οἱ γέροντες γονεῖς νὰ τύχῃσι τῆς θεούσης περιθάλψεως, ἡ οἰκία νὰ διοικηθῇ καλῶς. Διὰ πᾶν ἔργον ἀναγκαῖον ἅμα καὶ μὴ ἐκπληρούμενον ἠθύνετο ἡ γυνή. Καὶ ὅτε ἀκόμη ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ ἀντικαταστάτας, ἦτο πάντοτε ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαγωγὴν των καὶ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἐπιτηρῇ ἐκ τοῦ πλησίον. Αὕτη ἡ κατάσταση ὑπὸ ὕλικὴν ἐποψίν κατά τι ἀνιάρων, ἔφερον οὐχ ἤττον μεθ' ἑαυτῆς τ' ἀντιστάθμισμά της. Ἡ ἐπίδρασις, ἦν ἡ γυνὴ διὰ τοῦτου ἀπέκτα ἦτο μεγίστης ἀξίας, καὶ ὅτε τὴν ἐξήσκει διὰ τὸ ἀγαθὸν τῶν ἄλλων, μία ἀληθὴς εὐχαρίστησις τῆς καρδίας ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα.

(Ἀκολουθεῖ)

Σ. Κοντοθανάσης. (καθηγητής.)

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ θέλοντες νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσιν ἀγγελίας τῶν «Παπύρων», ὅπως εὐαρεσθῶσιν νὰ ἐπιπέψωσιν τὴν εὐγενῆ ταύτην φροντίδα.

ΤΟ ΣΚΙΟΦΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Εἰς μίαν κατάφυτον ἀπὸ φοίνικας καὶ βανανῶν νῆσον τοῦ Νείλου, τὴν ὁποίαν, σιγηλῶς καταρρέων, ὁ ἱστορικός καὶ νοσταλγὸς ποταμὸς σχηματίζει παρὰ τὴν πολυδαίδαλον πρωτεύουσαν τῆς Αἰγύπτου, μὲ εἶχε παρασύρει ὁ μονότονος ροὴς τῶν σκέψεών μου.

Ὡς ἐν ὄνειρῳ διήλθον μίαν γιγαντιαίαν καὶ μαγευτικὴν γέφυραν, συνδέουσαν τὴν νῆσον ἐκείνην μετὰ τῆς πόλεως καὶ πρὸς τὸ ἀντίθετον αὐτῆς μέρος ὅπως ἀνεπισθῆτως εὐρέθην εἰς μίαν ἄλλην μικροτέραν τοιαύτην, ἐνόησαν τὴν ἑτέραν τοῦ ποταμοῦ διακλάδωσιν πρὸς τὴν πρασίνην πεδιάδα τῶν πυραμίδων.

Ἐστάθην ἐκεῖ πρὸς τὸ ἄκρον τῆς γεφύρας, ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἀναπαυθῇ ἐπὶ τῶν ἀποστιλβόντων ὑδάτων τοῦ Νείλου, ἕνα δανεισθῆ εἰκόνας ἐρημικὰς καὶ μεθυστικὰς ἐκ τῆς ἀπεραντοῦ ἐκείνης πεδιάδος.

Ἐπλησίαζε δειλὴ, καὶ εἰς ὁμοίαν ὥρας καθ' ἣς τὸ κυκνοῦν τοῦ οὐρανοῦ στερέωμα ἀρχίζει νὰ πελιδνοῦται, νὰ περιβάλληται ἀπὸ τὴν μελάγχρολον ἐκείνην ἀτμοσφαιραν, ὁ ἄνθρωπος καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀνίας τινός, ὑπὸ ἐλαφρῆς τινος τῆς ψυχῆς του πίεσεως, ἥτις τὸν ἐξώθει μακρὰν τῶν ὁμοίων του καὶ τῆς ταρχῆς τῶν πόλεων. Αἱ δὲ ἀδρανεῖς ἐκείναι σκέψεις του τὸν ἐξουσιάζουν καὶ τὸν φέρουν ὅπου πρὸς στιγμὴν φαντάζεται ὅτι θ' ἀνεύρη ἀνεσιν, πρὸς τὸ φῶς, τὸν ἀέρα, τὰ ρεύματα, πρὸς τὴν βλαστάνουσαν φύσιν, ἕνα ἐκεῖ ἀντήρη ἀναψυχῆν. Πλὴν σπανίως ἐπιτυγχάνει τοῦ πύθου του καὶ ἱκανοποιεῖ τὰς ψυχώσεις του ἐκείνας συνήθως φέρεται σιγηλῶς καὶ ἀναισθητῶς πρὸ ἐνός μεγαλοπρεποῦς μὲν ἀλλὰ θλιβεροῦ θεάματος... πρὸ ἐνός μελαγχολικοῦ τῆς φύσεως φαινομένου, πρὸ ἐνός ἐπεισοδίου, καθ' ὃ συναντῶνται ἡ ἡμέρα μετὰ τῆς νυκτός, πρὸς ἐν ψυχορράγημα τοῦ δούοντος ἡλίου, ὅποτε ἀρχίζει νὰ ἐξαφανίζηται ὁ φοῖβος, πρὸς ἕνα θάνατον πρόσκαιρον μὲν ἀλλὰ πένθιμον καὶ ξηρόν.

Πρὸ τῆς γεφύρας ἐκείνης τῆς μικρᾶς τῆς αἰωρουμένης ἀπὸ τὰ χρυσᾶ ὕδατα τοῦ Νείλου μὲ ἐκράτησε ἐπτοημένον τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως.

**

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΡΙΑΝ

Σὲ χαιρετῶ, κυρία, μὲ τ' ἀνθηρὰ σου «Μύρτα»
ἐν οἷς πολὺς ἐκλάμπει τῶν ἐννοιῶν ὁ ροῦς
καὶ ἐνῶ σοὺ καίουν ἄλλοι βεγγαλιὰ καὶ σπέρτα
καὶ ἄλλοι σοὺ συνθέτουν διατριβῶν σωφόν,
ἐγὼ—ὡς τρουβαδοῦρος—μὲ αἰσθημα μεγάλο
τὴν λύραν μου τονίζω καὶ ποίημα σοῦ ψάλλω.

Σὲ χαιρετῶ, κυρία, ἐνθουσιῶν τελείως
μὲ καταγοητεῖν οἱ σοὶ «Ἀρματοῦλοι»
εἰς τὴν «Λαράν» σου κλαίω καὶ γίνομαι γελῶτος,
πρὸς δὲ τὸ «Φυλαχτό» σου μὲ συγκινεῖ πολὺ
καὶ φέρει με, κυρία, εἰς εὐκλείεις αἰῶνας...
καὶ βλέπων Παραδείσους, δακρῶν κατὰ μόνας.

Σὲ χαιρετῶ, κυρία, μὲ τὸ καπέλλο φόρα
ἄν θεὸς καὶ τὸ σουρτοῦκο σοῦ βράζω γὰρ τιμῆ.
Μὰ ὅπως ἔχει γείνει τὸ Σταυροδρόμι τώρα
Γὰ ποιητὰς καθόλου δὲν ἔμεινε ψωμί.
Καὶ ἄν ἐρωτᾷς, κυρία, γὰ δωρεὰ μεγάλη,
τὴν βλέπεις κάπου κάπου, μὲ... μὲ τὸ κανοκλάσι!

Ἄλως.

Ἐν Κερασσοῦρι.

ΟΙΚΙΑΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Συνταγαὶ μαγειρικῆς.

1. Τομάτας purée.

Κόψατε εἰς τεμάχια τὰς τομάτας, ἀφαιρέσατε τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς σπόρους καὶ ἀφήσατε ὀλίγα λεπτά νὰ στραγγίσωσι τὸ ὑγρὸν των. Θεσάτε τὰς ἔπειτα εἰς κασερόλαν μὲ ὀλίγον βούτυρον, ἄλας, πέπερι καὶ ἕν φύλλον δάφνης, προσθέσατε ὀλίγον ζωμὸν κρέατος καὶ ἀφήσατε τε ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνακινῶσα συχνάκις, μέχρις ὅτου αἱ τομάται μεταβληθῶσιν εἰς πυκνὸν χυλόν. Τὸν χυλὸν τοῦτον περισάτε ἀπὸ τρυπητόν. Διαλύσατε ἐντὸς ἄλλης κασερόλας 40 γραμ. βουτύρου καὶ ἀναμίξατε μὲ δύο μεγάλα κοχλιάρια φαρμάκων, ἀφήσατε τὸ μίγμα ἐπὶ τοῦ πυρὸς μέχρις ὅδ' κοκκίνησιν καὶ μετὰ τοῦτο χύσατε ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀναμίξατε καλῶς τὸν χυλὸν τῆς τομάτας. Οὕτω θὰ ἔχητε γευστικὴν σάλτσαν, τὴν ὁποίαν δύνασθε νὰ σερβίρητε μὲ κρέας ψητόν, κοτελέτας, πουλιὰ κτλ.

2 Σπαράγγια τηγανιστά.

Βράζετε πρῶτον τὰ σπαράγγια μὲ ἄλας, ἔπειτα τὰ βυθίζετε χυμῶς εἰς ψυχρὸν ὕδωρ διὰ νὰ διατηρήσῃν τὸ πρᾶσινον χροῦμά των. Στεγνόνετε, δένετε μὲ κλωστήν ἀνὰ ἕξ, ἀλευρόνετε, βυθίζετε εἰς κτυπημένον αὐγὸ καὶ τηγανίζετε μὲ βούτυρον.

Σιωπηλῆ, σκιερὰ ὅλη ἡ περίξ φύσις, ἐκδηλοῖ δι' ἐλαφρῶν ψιθύρων προερχομένων ἀπὸ τὴν κοίτην τῶν ἐντόμων τοῦ ποταμοῦ, τῶν ζωφύρων, τῶν θάμιων, τῶν πτηνῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅπου ἀναζητοῦσι τὰς φωλεὰς των, ἀπὸ τὴν ἀφύπνισιν τῶν νυκτερίδων, αἵτινες δειλιῶσαι, ἀκόμη νὰ ἐμφανισθῶσι, πετῶσιν ὑπὸ τὰ δένδρα τεθροβήματα καὶ ἀμβλυποῦσαι, ἐν εἶδος θλίψεως, ὁ δὲ ὄριζον, ὅστις ἀρχίζει νὰ μολυβδόται, καταλήγει πρὸς τὸ τέρμα του εἰς τὰ παραπετάσματα τῆς νυκτός.

Μακρὰν τῆς γεφύρας συγκοιμημένως ἀκούονται ἐλαφροὶ τροχασμοὶ προσβάλλοντες τὴν σιγὴν ἐκείνην. Καὶ ἐντὸς τοῦ Νείλου πλέουσιν ὡς φάσματα μερικὰ πλοίαρχα ἀπὸ ἀκτῆς εἰς ἀκτῆν, ἀπὸ ὄριου εἰς ὄριον.

Προσπλέουσιν ἀσφῶς καὶ πρὸς τὸν ὄριζοντα διαγράφονται αἱ κεφαλαὶ τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἰθαγενῶν μακρὰν, ἀχαρκτηρίστοι.

Ἐκεῖ δὲν ἔχει βάθος ὁ ποταμὸς καὶ πρὸς τὰ ἄκρα του εἰς τὰς ἀμυώδεις ἀκτὰς του βαδίζουσι—μελαγχρότεροι τῆς νυκτός—ἄνδρες τινὲς ἄραβες—κρατοῦντες τὰ δίκτυά των καὶ μεταφέροντες τὴν λεῖαν των εἰς τὰς ἐν τῇ πεδιάδι καλύβας των.

Τὸ ρεῦμα ἐκεῖνο βραδύ, δυσκίνητον, διὰ μέσου τῶν βρύων ἐξαπλοῦται καὶ κατέρχεται χωρὶς νὰ ταράσῃ τὴν γαληνιαίαν ἐπιφάνειαν, ἥτις ὑπὸ τὴν ἀνταύγειαν ἐκείνην τῆς δυσούσης ἡμέρας δέχεται διαφόρους ἐπιχρῶσους καὶ βαθεῖς χρωματισμοὺς καθιστῶντας δυσδιάκριτα τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀντικείμενα.

Ὡς ὄγκος μόνον μακρὰν ἐγείρονται πλέον καὶ διαφαίνονται τὰ περίξ δένδρα καὶ οἱ οἰκίσκοι τῶν ἰθαγενῶν κρατοῦσι τὰς ἀποστάσεις ἐν μέσῳ τῶν κενῶν διαστημάτων μέχρι τῆς ἐσχατίας τοῦ ὀρίζοντος, ὅπου πτυχοῦνται εἰς γραμμὰς μερικὰ βαθυχροα νέφη, ἀπερ φωτίζει τὸ λιπόψυχον καὶ χλωμόν τοῦ λυκόφωτος τὸ φῶς...

Δὲν ἔχει πλέον ζωὴν ἡ ἡμέρα. Ὁ φλογερός ἀστήρ της πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐξαρκνησθῆ εἰς τὸ ὀπισθεν τῆς πεδιάδος κενόν.

Τὸν Νεῖλον μόνον ἀπ' ἄκου εἰς ἄκρον κατεῖχε μελανὴ τις καὶ ἐλαφρῶς χρυσαύρουσα ἀνταύγεια.

Θ. Κυπραῖος.

Ἐν Καίρῳ, Ἀπρίλιος 1904.

3. Πατάτας κροκέ.

Βράστε καλώς τὰ πατάτας καὶ ζυμώσατε μὲ ὀλίγον βούτυρον, φιλοκομῆνον πετροπέλινον, ἐν κολλιχίριον ἀλεύρου καὶ ἓνα κρόκον φῶν κτυπημένον. Ἐκ τοῦ μίγματος τούτου σχηματίζετε σφαίρας ἴσας μὲ μεγάλα καρύδια, βυθίζατέ τας εἰς αὐτὰ κτυπημένα, ἀλευρώσατε καὶ τηγανίζατε εἰς βράζον βούτυρον.

4. Γλύκισμα ἀμυγδάλων.

Κτυπήσατε καλῶς τὸν κρόκον 6 φῶν μὲ 100 δρ. ζάχαριν, καὶ ἀναμίξαιτε μετὰ τοῦ μίγματος τούτου ὀλίγον κατ' ὀλίγον 2 1/2 γαλέτας κοπανισμένας. Κοπανίσατε 50 δρ. ἀμύγδαλα μετ' ὀλίγη ζαχαρέως καὶ ιδιαίτέρως κτυπήσατε τὰ λευκὰ τῶν φῶν μέγρις οὗ μεταβληθῶσιν εἰς ἀφρόν. Τέλος ἀναμίξαιτε διὰ ταῦτα μαζῆ, προσθέσατε ὀλίγην σοκολάταν, τὸν φλοὸν ἐνὸς νεραντζίου, ὀλίγην κανέλλαν καὶ τὸν χυμὸν ἐνὸς λεμονίου καὶ στείλατε τὸ γλύκισμα εἰς μετρίως θερμὸν φούρνον.

5. Μαρμελάτα φραγκοσταφύλων.

Βράσατε φραγκοστάφυλα ὄχι πολὺ ὥριμα μὲ ὀλίγην ζάχαριν καὶ ὀλίγον ὕδωρ. Ἀφ' οὗ βράσασιν ἀρκετὰ περάσατέ τα ἀπὸ τρυπητῶν καὶ ἀναμίξαιτε μὲ τὸν κρόκον ἐνὸς ὠστῶ.

6. Γλύκισμα βερυκόκων.

Ἀφαιρέσατε τὸν πυθῆνα τῶν βερυκόκων καὶ τὸν φλοῖον, ἂν θέλετε· ἂν ὄχι· ἔτι πολὺ τρυφερά, δυνατὸν νὰ βράσασιν καὶ μετὰ τοῦ φλοῦ. Θέσατέ τα ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐντὸς κασσερόλας μὲ ὕδωρ καὶ ἀποσύρετέ τα εὐθὺς ἅμα ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Ἐτοιμάσατε σιρόπιον ζαχαρέως κατὰ τὴν ἐξῆς ὁδόν. 25 γραμ. ζαχαρέως δι' ἐν ποτήριον ὕδατος καὶ ἐντὸς τοῦ σιροπίου τούτου ἀφήσατε τὰ βερύκοκα νὰ βράσωσιν ἐπὶ τινα λεπτά.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου δύνασθε νὰ κατασκευάσητε καὶ γλύκισμα ροδακίνων.

7. Γλύκισμα ἐκ διπύρων.

Θέσατε ἐντὸς φόρμας κατὰ σειρὰν ἐν στρώμα διπύρων, τὰ ὀπίθα τρέψετε εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ ἐν στρώμα οἰοῦσθε ποτε γλυκοῦ. Ὅταν ἡ φόρμα πληρωθῆ, χύσατε ἐπ' αὐτῶν οἰνοπνεῦμα ἀναμειγμένον μὲ ὕδωρ. Ἐν μέρος οἰνοπνεύματος πρὸς τρεῖς μέρη ὕδατος — καὶ ἀφήσατέ τα οὕτω ἐπὶ ὀκτὼ ὡρας. Μετὰ τοῦτο ἀναστρέψατε τὴν φόρμαν ἐντὸς πινακίου καὶ καλύψατε τὴν κορυφὴν τῆς διὰ τοῦ γλυκοῦ, τὸ ὅποιον προτεμᾶτε.

Ἄγλαϊα Προεδριζίου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπετηρίς Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Μετὰ τῆς συνήθους ἐπιβλητικῆς ἀπλότητος καὶ σθεναρῆς πομπῆς ἐτελέσθη τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ — ἡ ἐπετηρίς τοῦ Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγου, παρισταμένου πολλοῦ πλήθους, ἐν ᾧ πολλαὶ διακεκριμέναι προσωπικότητες τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, ἀπέρεπον. Τὴν ἐτήσιον λογοδοσίαν τοῦ τῆος προέδρου κ. Παλλίδα Ζηρῶ· χειροκροτηθεῖσαν, διεδίξατο ἡ ὡραία διλέξις τοῦ νέου τούτου κ. Χρ. Χατζηχρήστου, ἐπιγραφομένη «Ὀμηρικὴ τελίς», ἣτις κατεκλήσθη τὸ ἀκροατήριον. Τὴν σεμνὴν τελετὴν ἐπέστηφεν ὡς συνήθως ἡ κατάλληλος προσλαλιὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου.

Ζάππειον Ἐθνικὸν Παρθενάγωγεῖον. Τῆ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἐτελέσθη ἐπίσης μετὰ πολλῆς τῆς πομπῆς ἡ τελετὴ τοῦ Ζαππείου Παρθενάγωγείου, οὗ τὴν μεγάλην αἴθυσαν ἐπλήρου ἀσφυκτικῆς συρροῆς, ἐν ᾗ διέπρεπε πληθύνων προσωπικότητων. Λαμπρὰ μουσικὰ τεμάχια ἐποίκιλλον τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς, ἐν ᾗ ὁ ἔσφορος γραμματεὺς τοῦ δικ. συμβουλίου κ. Γ. Ἀποστολίδης, ὁ γνωστός διαπρεπὴς δικηγόρος, ἀπήγγειλε διὰ τοῦ σαφῆς, συνοπτικοῦ καὶ γλαφυροῦ αὐτοῦ ὕφους τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἐφορίας, ἐξ ἧς κατεπάνησαν ὡς ἀριστα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐτησίως ταύτης δράσεως. Ἡ δὲ λογία καὶ διαπρεπὴς διευθύντρια τοῦ Ζαππείου κ. Εὐθαλία Ἀδάμ διὰ τῆς λαμπρῆς καὶ καλλιπεδοῦς ὡς πάντοτε προσφωνήσεως ἀπήλυθε μαργαρίτας σοφῶν ὑποθέσεων εἰς τὸν σεμνὸν χορὸν τῶν τελειοτήτων. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐργαζομένων καλλιτεχνικώτατα τοιαῦτα ἦσαν ἐκτεθειμένα προκαλέσαντα τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν.

Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον Χρ. Χατζηχρήστου. Αὐθιμέρον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλλ. φιλ. Συλλόγου ἐτελέσθη ἡ ἐπετηρίς τοῦ ἐν τῷ Πέραν Ἑλλ. Γαλλικοῦ Λυκείου τοῦ διαπρεπῆ ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ καὶ φιλολογικῷ κόσμῳ κατέχοντος θέσιν κ. Χρ. Χατζηχρήστου. Πολλὰ βραβεῖα ἀπενεμήθησαν εἰς ἀριστεύσαντας μαθητάς, τοὺς πάντας δὲ συνεκίνησεν ἡ λογοδοσία τοῦ κ. Χρ. Χατζηχρήστου, μετ' αὐτὴν δὲ αἱ προσφωνήσεις τῶν ἀριστευσάντων μαθητῶν. Λαμπρὰ μουσικὴ ἐποίκιλλε τὴν ὡραίαν τελετὴν, ἣν ἐτίμησαν πλείστα διακεκριμένα πρόσωπα καὶ ἔκτακτος συρροὴ πλήθους.

Ἑλληνογαλλικὸν ἐκπαιδευτήριον τῆς κ. Μίλα. Τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτελέσθη ἐπίσης ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Ἐρμού ἡ ἐτήσια τελετὴ τοῦ λίαν εὐδοκίμως διευθυνομένου ὑπὸ τῆς ἐλλογίμου κυρίας Αἰκατερίνης Μίλα ἑλληνογαλλικοῦ ἐκπαιδευτηρίου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐτήσιου σταδιοδρομίας αὐτοῦ κατεδείχθησαν ἐν τῇ ἡμερίδι ταύτῃ τῶν Μουσῶν ὡς ἀριστα, ἡ δὲ τελετὴ διεξήχθη λαμπρῶς, ἐφ' οἷς ἀμφοτέροις συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τῇ ἀξιοτίμῳ διευθύντρει.

Ἡμερολόγιον ὁ ἡπειρωτικὸς ἀστὴρ. Λαμπρὸν ὑπὸ τε καλλιτεχνικῆν καὶ φιλολογικῆν ἐποπὴν ἐξεδόθη ἐσχάτως τὸ ὄγκωδες ἡμερολόγιον τοῦ ἐκ τῶν καλλίστων ἡμῶν συνεργατῶν κ. Λεωνίδα Βασιλειάδου ἐν Βοσνίῃ, οὗ τὸν κάλαμον πλέον ἢ ἄπαξ ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμῆσωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται. Πλῆθος πραγματειῶν, διηγημάτων, ποιημάτων καὶ παντοίας ἄλλης ὕλης ἡπειρωτικῆς τὸ πλεῖστον ὕψης, πληροῦσι τὰς σελίδας του, ἀκοσμεῖ πλῆθος ὡραίων εἰκόνων. Ἐν γένει τὸ ἔργον τοῦ κ. Α. Βασιλειάδου ἀποτελεῖ ἐντύπωμα εἰς τοὺς φιλιαναγνώστας, εὐχόμεθα δὲ εἰς αὐτὸ τὸν βίον μακρὸν καὶ ἀνέφελον.

Ἐφημερίς Ἑλλάθεια ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐνεκαίνισεν ἐσχάτως τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς, ἔτος, ἡ νεαρὰ μὲν ἀλλὰ σθεναρῶς καὶ εὐσυνώνως ἀπὸ πέρισι σταδιοδρομοῦσα ἐν Θεσσαλονικῇ ἑλληνικὴ ἐφημερίς Ἑλλάθεια, ἣτις, ὡς πᾶν τοῦ εἴδους αὐτῆς δημοσιογραφικὸν ὄργανον σπουδαῖον ἔχει νὰ πληρώσῃ προορισμὸν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Μετὰ χαρᾶς παρατηροῦντες τὴν καταφανῆ ὀσημέραι πόσῳ οὖν τῆς καλῆς καὶ εὐέλπιτος συναδέλφου, εὐχόμεθα αὐτῇ ἀπὸ καρδίας ἀκύμαντον τὴν σταδιοδρομίαν καὶ ἡσιόδειον μακροβιότητα.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀναγράφομεν ὅτι ἐν τῇ ὑπὸ τὴν ὕψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Γ. τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας Διεθν. Ἑκθέσεως Ἀθηνῶν ἀπενεμήθη λίαν ἐπαξίως βραβεῖον τῷ συμπολίτῃ ἡμῶν ἐρατιτέχνῃ κ. Περικλεῖ Γεωργιάδῃ, ἔκτακτον ἐπίδοσιν δεικνύοντι εἰς τὰς ὡραίας τέχνας, οἱ ὧραῖον αὐτοῦ καλλιτέγνημα παριστῶν μοῦραν τοῦ ἰταλικοῦ στόλου, ἐκτελούσα γυμνάσια

Ὁ μαστο-Νικολῆς ἀπὸ τὸ ἄλωπονῆσι ἐλθὼν εἰς τὴν πρωτεύουσάν διὰ νὰ λάβῃ κατοχὴν χιλιάδων τιμῶν λιρῶν, αἵτινες τῷ ἔπασαν εἰς τὸ λαχεῖον, περιεργάζεται μίαν γραβάταν εἰς τὰς προθήκας ἐνὸς καταστήματος τοῦ συρμού καὶ τέλος ἀποραστὴν νὰ εἰσελθῇ. — Καλὴμέρα σοι, κύριε καὶ κυρίαί. Εἶμαι ὁ μαστο-Νικολῆς ἀπὸ τὸ ἄλωπονῆσι, ποῦ μ' ἔπασε τὸ λαχεῖο καὶ ἦρθα νὰ ἀγοράσω αὐτὴν τὴν γραβάτα.

ἐν τρικυμιώδει θαλάσῃ, εἰργασμένου δὲ μετ' ἐξαισίας τέχνης διὰ γραμματοσῆμων. Συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας τῷ κ. Π. Γεωργιάδῃ, εὐχόμεθα αὐτῷ καὶ ἀνωτέρας ἔτι ἐν τῷ μέλλοντι διακρίσει τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ καλλιτεχνικοῦ ταλάντου.

Ἐπίση: ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ἔτυχε βραβείου καὶ ἕτερος συμπολίτης, ὁ διαπρεπὴς ὀθωμανὸς βιομήχανος κ. Ἀχμέτ Φαρουκῆς διὰ τὰ μῦρα τοῦ ἐργασταίου του.

ΓΑΜΟΙ

Εὐδοκίως ὁ Ὑμέναιος ἐπέστηφε κατ' αὐτὰς ἐν Καστίλλορριζῷ διὰ τῶν ἀγλαῶν του καὶ μυροπόων ἀνθῶν ζεύγος θαλερῶ καὶ εὐγενέ, τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Κουτοσιδῆν καὶ τὴν δεσποινίδα Εὐδοξίαν Κ. Σπορίδου. Τὸ νεαρὸν ζεύγος συνδεδεόμενον ὑπὸ τοῦ ὑποπτέρου σμήνους τῶν ἐγκαρδιωτέρων εὐχῶν πολυπληθῶν οἰκείων καὶ φίλων, ἀπῆλθεν ἐν Ἰσαριτῇ τῆς Ρωσίας ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ. Τοῖς εὐεχόμεθα καὶ εὐδαιμονίαν ἀμείραντον καὶ πᾶν ἀγαθόν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Μετὰ πολλῆς τῆς ζωηρότητος ἐτελέσθησαν ἐσχάτως πλήρεις χυρῶν ἐλπίδων οἱ ἀρραβῶνες τοῦ λίαν εὐφήμως γνωστοῦ ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ ὀργανοματεμπόρου ἐν Γαλατῆ κ. Νικολάου Κωστογιαννίδου μετὰ τῆς περικαλλοῦς δεσποινίδος Ζωηρᾶς Κωστοπούλου. Πολὺ πλῆθος οἰκείων καὶ φίλων παρευρεθῆν εἰς τοὺς ἀρραβῶνας ἡδύχηθη τῷ συμπαθεῖ ζεύγῃ πᾶσαν εὐταμιονίαν. Καὶ ἡμεῖς δὲ ἐπευχόμεθα αὐτῷ ταχεῖαν καὶ ὀλίβαν καὶ πάροχον παντὸς ἀγαθοῦ τὴν διὰ τοῦ Ὑμεναίου ἔνωσιν.

Ο ΟΨΙΠΛΟΥΤΟΣ

— Μάλιστα, μαστο-Νικολῆ. Ἔνοχα σου καὶ θὰ γένης σωστὸς ἀριστοκράτης. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ γραβάτα θελεῖ κατὰλληλὸν κορμί. Γ'εὐώρη, δὲς με ἓνα κομδί τῶν 5. γρ.

— Καλά . . . αλλά αυτό μαστρο-Νικολή πού φέρεις; δέν ονομάζεται καπέλλο. 'Επίτρεφέ με νά τού σαλαπατήσω και στάσου νά σε δώσω ένα cylindre. Δέν είναι άκριβό· κοστίζει δύο λίραις και έν τέταρτο.

— Μπράβο! άμ' αυτά ονομάζονται εις τό χωρό σου στιβάλλια; 'Εμεϊς εδώ τά λέμε μαρούναις. 'Επίτρεφέ νά τά πετάξω εις τούς ζητιάνους και νά σε βάλω ένα ζευγάρι σακαρίνια τής τελευταίας μόδας. Δέν είναι άκριβά· κοστίζουν μόνο δύο λίραις. Εις τήν άρχή θά σε δώσουν κόπο γιατί είναι στενά, αλλά έν πειράζει, ε' ένα-δύο χρόνια θά συνηθίσης.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

Κιρασούντα 'Αλ. παίματα ελήφθησαν. Δημισευθήσονται. 'Αργυρόκαστρον Θ. Η. 'Επιστολή ελήφθη. μετά των έγκλειστων. Δυστυχώς; όμως άκατάλληλα Δυπούμεθα Μακροχώριον Η. 'Επιστολήν ελήφθη. Εύχαριστούμεν προύσα Φ. Ι. Συνδραμή ελήφθη. Εύχαριστούμεν Δέλιβινον.

— Μά νά σου πώ μαστρο-Νικολή. 'Ενας μεγαλοσιάνος άν έένα δέν πρέπει νά χή όμπρέλλα. 'Επίτρεφέ με νά τήν πετάξω και πάρε ένα μπαστουνάκι άρ νουβό πολύ φθενό, μόνο γιά μιά μιση λίρα, καθώς και ένα ζευγάρι γάντια γιά 8 μετζήτα. Η έναι άπαραίτητα γιά ένα πλούσιο. 'Αλλά μή λησμονήσης νά ξανάλθης 'ε ένα μίνα γιατί τότε θ' αλλάξουν ή μόδαίς.

— Τώρα τό λογαριασμό. Δέν είναι πολλά . . . μόνο.
— Μά δέν είναι και καίμελιά πού νά μήν αλλάζει;
— 'Η μόνη μόδα πού δέν αλλάζει είναι νά έπωρελθεται κανείς από τούς άπλούτους; άν τό μαστρο-Νικολή.

Ι. Δ. άγγελία ελήφθη. Εύχαριστούμεν. Καστελλόριζον Κ. Σ. 'Επιστολή σας ελήφθη. Τό φύλλον θ' άποστέλλεται τουντεύθεν κατά τήν ύποδειχθεΐσαν διεύθυνσιν. Ιωάννινα Ι. Η. Ι. 'Επιστολή ελήφθη. Προσεχώς άφεύκτως σάς γράφομεν.

Τύποις Γ. ΓΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ και ΕΥΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ.
Κουρσούμ-Σάν αριθ. 3

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΚΟΡΟΝΑ»
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ
αριθ 8 — Μπακσέ-Καπού — αριθ. 8

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
Απαντα τά είδη τής ζωγραφικής
Απαντα τά είδη τής φωτογραφικής
Απαντα τά είδη τής οπτικής

Ήτοι χρώματα, χρωστήρες, πίνακες, πινακοδείκται, μηχαναί φωτογραφικαί παντός είδους, πλάκες, φάρμακα, δίσπτρα, μικροσκοπία, τηλεσκοπία, φακοί κλπ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
Ώρολογείων, κοσμημάτων, φακών διά τό θηλάκιον και τόν κοιτώνα.
Μεγάλη συλλογή Γραμμοφώνων και σκοπών. κτλ. κτλ.
Είς τιμάς μή έπιδεχομένης σηναγωνισμών

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ
283—Μεγάλη οδός του Πέρα—283

Τό φωτογραφείον του όμογενοϋς καλλιτέχνησ κ. Ν. 'Ανδρειωμένου συνιστώμεν εκθύμως εις τούς ήμετέρους άναγνώστας τής τε πρωτευούσης και των έπαρχιων, των έπεθυμούντων νά φωτογραφηώσιν.

'Απαράμιλλος καλαισθησία διακρίνει τήσ εικόνας του κ. Ν. Ανδρειωμένου, ή οϋ ή σπανία ειδικότησ όμολογεΐται παρά πάντων.